Ч. 97. Второк 9 (22) мая 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім недїль і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

Редакция і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата
у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Анґлїя а Росия

Вже від довшого часу ходить чутка, що межи Анґлїєю а Росиєю ведуть ся якісь переговори, котрі мають на цїли довести до якогось порозуміня а може й до союза межи обома державами. Змаганя ті зачали в послїдних днях прибирати щораз виразнїйшу форму а тепер ось що доносять з Льондону:

Король Едвард носить ся вже від довшого часу з гадками довести до якогось порозуміня з Росиєю в найважнїйших справах азийских, в котрих криє ся небезпечність якогось конфлїкту, а то длятого, що ті справи суть того рода, що можуть кождої хвилї подати причину до якогось непорозуміня і колотнечі. На короткий час перед вибухом российско-японьскої війни розпочали ся були переговори в сім напрямі, але коли розпочала ся війна, їх перервано.

Тепер же має новий анґлїйский амбасадор в Петербурзї, Нікользон, котрий вже на конференциї в Альґесірас працював в дружнім порозуміню з российскими репрезентантами, розпочати знову ті переговори дальше в тім місци, де їх перервав его попередник Ґардінґер. Після анґлїйского погляду були би з российскої сторони найвідповіднїйші до того мінїстер справ заграничних Ізвольский і российский амбасадор в Льондонї ґр. Бенкендорф, котрі піддержали би тоті пляни. Порозуміне мало би відносити ся головно що до Перзиї а відтак і до индийско-афґаньскої границї та мало би стати ся доповненєм анґлїйско-японьского союза і анґлїйско-французкої угоди.

Сю вість доповняє звістна вже депеша з Льондону, котра доносить, що після „Standard-у“ анґлїйско-российске порозуміне, головно що до Туреччини, Перзиї, Афґанїстану і Тибету поступило вже значно і буде доведене до кінця, скоро лиш в Росиї буде заведена нова конституция. Росиї не розходить ся о порт в Перскім заливі. Границю российского і анґлїйского впливу буде на півночи і на полудни роздїляти солона пустиня. Найбільшу трудність в Перзиї творить справа зелїзниць, але она буде мабуть в той спосіб управильнена, що Росия розширить кавкаску зелїзницю аж до єї сполученя з баґдадскою, при чім Нїмеччина одержить верховний надзір над зелїзницею з Константинополя аж до Баґдаду, підчас коли Анґлїя обійме контролю того шляху, що іде з Баґдаду аж до перского заливу. Отже на близькім всходї служить за головну засаду ненарушимість турецкої держави на основі теперішного стану. Такий самий як і дотеперішний стан має бути удержаний також в Афґанїстанї і Тибетї.

Треба додати — каже згадана ґазета — що при тім не зроблено нїякої такої умови, котру можна би уважати за вимірену против Нїмеччини. Цїлию британьскої полїтики єсть полагодити стоячі на порядку дневнім справи зі всіма народами. Услівя будуть подані до відомости всіх держав.

Характеристичною в повисшій вісти єсть замітка: ...„не зроблено нїякої такої умови, котру можна би уважати за вимірену против Нїмеччини“. Замітка тота була би зовсім злишна, як би не то, що відколи Анґлїя зачала дуже ревно займати ся навязуванєм своїх відносин з Францією і Росиєю, настало в Нїмеччинї підозріне, що то все робить ся против Нїмеччини, котра тепер стала найнебезпечнїйшою суперницею Анґлїї у всіх сторонах сьвіта. Сего факту не можна спускати з очий.

Давнїйше найнебезпечнїйшою для анґлїйских інтересів була Росия. Коли ще здавало ся, що Росия то наймогутнїйша держава на сьвіті, кождий єї рух в азийских єї провінциях викликував в Анґлїї формальний переполох. Були часи, коли здавало ся, що на границї Афґанїстану і Індиї прийде між Росиєю а Анґлїєю до страшної борби, котра буде рішати о судьбі двох сьвітів і двох найбіль-

Образки з Калїфорнїї.

Після дра В. Черного і др. зладив К. Вербенко.

(Конець).

3. Калїфорнїйске чудо сьвіта.

Вечер торжественного дня 4 липня перебув я в гостели Вавона, положенім пів дня дороги від долини Йоземіті серед лїса, недалеко гаю, званого Маріпоза-ґров (Mariposa-Grove), в котрім знаходить ся найбільше не то вже калїфорнїйске або американьске, але таки найбільше чудо цїлого сьвіта, мамутові дерева. З долини Йоземіті, що по індияньски значить „великий медвідь“, іде ся пралїсами через височину на 6000 стіп гору попри войсковий табор, де під шатрами і в острогах стоїть залогою около 100 мужа американьского войска, котрого задачею єсть пильнувати народного парку, щоби тут нїхто дерева не рубав або не нищив огнем.

На другий день рано вибрали ся ми до мамутових дерев. Не дармо назвали Індияни сю прекрасну лїсисту долину Маріпоза-ґров, що значить „долина мотилїв“, бо коли ми їхали, лїтало тут множество мотилїв, зовсім подібних до наших, або сидїло на цьвітах бодаків і щедринця. По дорозї виділи ми також, як лиш кілька кроків від гостиниця горіла суха трава, а нікому не прийшло й на гадку гасити огонь, хоч на то стоїть тут варта. Навіть ще коли ми вертали, тлїла трава попід корчами і треба лиш було вітру, щоби роздув огонь і запалив лїс.

Вже тоті сосни і ялицї, які ми стрічали, були в трое або й в четверо більші як найкрасші наші в Европі, а коли ми наконець побачили перед собою мамутові дерева, то я таки аж остовпів з дива, бо се, що я тут побачив, переходило вже моє поняте, бо щось такого я ще нїколи в моїм житю не видів і нїгде в сьвіті не стрічав щось подібного. Дерева тоті ростуть у висотї 1400 до 2100 метрів понад морем а Індияни називають їх вавона, підчас коли у Американцїв називають ся они коротко лиш біґтрі (bigtree), що значить „грубі дерева“, або також мамутові дерева. Учені не можуть погодити ся що до їх назви; анґлїйскі учені називають їх „Велїнґтонїя“, по імени славного анґлїйского вожда, американьскі учені знов хотїли би, щоби они називали ся „Вашінґтонїя“, по імени першого президента Сполучених Держав північної Америки. Наконець нїмецкий учений Ендліхер назвав тоті дерева ще в 1847 р. „Секвоя“, по імени начальника індияньского племени Чірокезів, Сеґуоія, котрий придумав для свого племени азбуку і так завів письменну індияньску мову. Назва „Секвоя“ приняла ся загально в ученім сьвітї, але звичайно називають ті дерева „мамутовими“, бо они не лиш своєю величиною нагадують мамута, того найбільшого на сьвітї зьвіря, передпотопового слона, але й своїм віком сягають так далеко в давні часи, що здає ся, як би они походили ще з тої пори, коли той зьвір жив на сьвітї.

Мамутові дерева ростуть гаями поміж иншими дуже високими деревами, але піднимають ся з помежи них так високо, що виглядають як би велити між карликами, як би хтось межи теперішних слонів нагнав стадо мамутів. В гаю Маріпоза росте одно дерево, зване Ґрайзлї-джаєнт (Grizly-giant, сірий велит), ще нинї на 83 метрів високе, хоч вже его вершок усох, а пень в промірі єсть $9^1/_2$ метра грубий. Пень его, вкритий червоно-брунатною корою, піднимає ся простїсенько як сьвічка в гору, а високо в горі зачинають розходити ся від него короткі, грубі конари, кождий так грубий як у нас деяка стара липа. Один конар того велита у висотї 25 метрів понад землею має $6^1/_2$ метра в обємі а обєм самого дерева, 2 метри понад землею, виносить 28 метрів. Дерево Фаллєн Монарк (Fallen Monarch — „зваленний монарх“) лежить на земли, але так велике, що треба лїзти на него по сходах. Инше дерево, зване „Вавона“, так велике, що в его пни вирубано величезну чотирогранну браму і пущено крізь ню почтовий гостинець; наш віз, хоч досить широкий, переїхав через ту браму зовсім вигідно. Мимо того дерево тото все ще росте а листє его як у кипарисів. На жаль богато з тих дерев понищили Індияни; они повирубували собі в них та повипалювали великі дупла, в котрих ховали ся перед бурею. Одно дупло випалили так велике, що в нім сховало ся одного разу 16 їздців разом з кіньми.

Инший гай, званий Калявeрас, має около 100 дуже високих дерев, а на кождім з них прибита таблиця з написею, як оно називає ся. Одно називає ся „Абрагам Лїнкольн“, друге „ґен. Скот“, „два вартівники“ і т. д. а всі ви-

ших на них держав. Анґлія старала ся всіма силами забезпечити границї Індиї від Росиї, а Росия з нечуваною сьмілостию посувала ся як би на перекір Анґлії щораз дальше в глубину Азиї. Можна навіть сказати, що суперництво Росиї з Анґлією в Азиї було також одною з тих причин, що довели до росийско-японьскої війни. Ще підчас війни грозила Росия Анґлії походом до Індиї. Нараз по війнї все змінило ся. Небезпечна давна суперниця Анґлії стала обезсилена. Війна позбавила Росию сили на довгі роки, а союз Анґлії з Японією забезпечив першій навіть військову поміч в Азиї.

Аж тепер могла Анґлія свобіднїйше відотхнути і стануги до борби з другим небезпечнїйшим суперником — з Німеччиною. Німеччина стала в новійших часах кольоніяльною державою, хоч не так великою як Анґлія, Росия або Франция, то все таки досить великою і поважною, з котрою треба числити ся. Німеччина має майже у всїх частях сьвіта свої кольонії і то як-раз побіч анґлійских; она стремить до того, щоби стати кольоніяльною державою в цїлім значіню того слова а до того має не лиш добру фльоту, котра хоч числом менша, то все таки під взглядом боєвої здібности може дорівнати анґлійскій, але ще й знамениту сухопутну армію, котра перевезена на острови Великої Британії могла би там наробити богато клопоту. Але що небезпечнїйше: Німеччина в союзі з Росиєю а може ще навіть і з Францією могли би таки зовсїм підкопати кольоніяльне значінє Анґлії.

До того треба було недопустити, забезпечити заздалегідь Анґлію від того. До тої роботи забрав ся таки сам анґлійский король а першу нагоду для неї дала єму голосна справа марокканьска. Нема найменшого сумніву, що Німеччина лагодила ся завести в Марокку свою кольонію; єї подорожники їздили один за другим по сїм краю, єї консулї і аґенти підготовляли так само ґрунт до того, аж нараз француско-анґлійска угода в сїй справі попсувала всї німецкі пляни і викликала звістну поїздку цїсаря Вільгельма до Танґера а в слїд за тим і конференцию в Альґесірас, котра аж надто ясно виказала суперництво межи Німеччиною а Анґлією.

Коли Німеччина взяла була від Хіни Кіаучу, а Росия Порт Артура, то Анґлія для рівноваги забрала порт Веї-гаї-веї. Тепер же коли Порт Артур перейшов в японьскі руки, Анґлія звернула Хінї Веї-гаї-веї, змушуючи тим морально й Німеччину зробити то само з портом Кіаочу. Коли Туреччина уповаючи на прихильність Німеччини, забрала ся до управильненя єгипетско-турецкої границї, король Едвард знов вибрав ся в подорож і гостив в Атинах і Римі, а в слїд за тим розпочала й анґлійска воєнна фльота свої грізні маневри против Туреччини і вислано ультіматум до Порти. Сим разом годї вже було німецкому цїсареви їхати нї з сего нї з того до Константинополя; за то заповів свою гостину у Відни. Пізнїйше розійшла ся була навіть чутка о стрічи німецкого цїсаря з царем; она тепер замовкла, хоч офіцияльно єї анї не потвердили анї не заперечили; але за то появила ся повисша вість о переговорах з Росиєю.

Так отже видимо крок за кроком, як між Анґлією а Німеччиною веде ся тиха борба. Росия призначена в нїй відограти непослїдну ролю, скоро би лиш там була заведена конституция. Теперішні двірскі круги і впливові їх німецкі дорадники держать ся ще по сторонї німецкій, але вже зачинає виробляти ся поволи напрям в Росиї неприхильний для Німеччини а в дальшім своїм розвитку здаєсь навіть заповідати явний союз Анґлії і Росиї против Німеччини.

Вісти полїтичні.

Спільні Делеґациї і відкритє угорского парляменту. — Події в Росиї. — Заговір против француской републики.

Угорске бюро кореспонденцийне доносить, що спільні Делеґациї будуть скликані на день 9 червня до Відня. — Партия независимости відбула в суботу в Будапештї конференцию, на котрій промавляв Кошут. Ухвалено внесеня за удержанєм і на дальше коаліциї та постановлено взяти участь в принятю в цїсарській палатї з нагоди відкритя парляменту.

Нинї відбуло ся перше засїданє нової угорскої палати послів. Предсїдателем по старшинї був **Шафаноф**, позаяк найстарший віком Мадарач не приняв сего достоїнства. По відчитаню рескриптів в справі уступленя бар. Феєрварі'го і іменованя кабінету Векерлього, уйшов на салю новий кабінет, повитаний окликами „Ельєн!" — Др. **Векерле** заявив, що позаяк рескрипт о розвязаню попередного парляменту не був конституцийно оголошений і внаслїдок того зложено єго до архівум палати, для того вносить він оповіщенє того рескрипту. — Президент **Шафанов** складає подібну заяву і додає, що скликанєм нового парляменту відносини конституцийні назад заведено. — Пос. **Уґрон** каже, що тота заява недостаточна і жадає дискусиї. Др. Векерле просить о принятє до відомости єго заяви, однак не противить ся тому, щоби справа та станула на порядку дневнім нарад. — Президент подає до відомости, що торжественне відкритє парляменту відбуде ся завтра о 12 год. на королївскім замку. — Пос. **Мадарач** стверджує, що то відповідає звичаєви, думає однак, що в будучности президент мінїстрів повинен сю справу полишити рішеню парляменту. На тім скінчило ся засїданє.

Президент Думи державної, Муромцев, не міг доси вручити цареви ухваленої адреси. З нагоди торжества уродин мав він що правда ту честь, що на богослуженю позволено єму стояти зараз поза царскою родиною, був і на снїданю у царя, але цар з ним не розмавляв. О оголошеню амнестиї також не чувати нічого; кажуть, що круги двірскі і висші чиновники рішучо їй противні, а мінїстер Горемикін мав сказати, що третину послів самих треба замкнути до вязницї. Удержуєсь однак уперто чутка, що амнестия буде оголошена дня 27 мая яко в день коронациї царя Николая, але буде обнимати лиш дуже маленьку часть полїтичних виновників.

З Петербурга доносять, що знов зачинають всюди проявляти ся рухи страйкові в ріжних сторонах. На зборах безробітних робітників дня 18 с. м., котрих явило ся 6000, ухвалено слїдуючі жаданя: Вся власть народови, вся земля селянам безплатно; скликанє конститууючих зборів; народна мілїция, осьмигодинний день роботи; повна амнестия.

Слїдство в справі **монархічного заговору у Франциї** веде ся дальше і виказало доси без сумніву, що була спілка людий, котрі поставили собі за задачу звалити републику а завести назад монархічну державу. Судия слїдчий Андре вислїдив докладно всї галузи заговору а сими днями сподївають ся нових численних арештовань.

сокі 90 до 100 метрів. Гай сей відкрито около 1850 р. а копальники золота понадавали були тим деревам всїлякі назви: 26 з них, що росли близько себе, названо „родиною"; найвисше називало ся батьком ліса", друге „матїрю" а прочі 24 „дїтьми". „Батько ліса", по котрім вже давно й слїду нема, був на 144 метрів високий, отже перевисшав вежу сьв. Стефана у Віднї ще о 1 метер і мав в споді 35 метрів обєму а кора єго була більше як на пів метра груба. Замітне то, що кора тих дерев на хоче горіти і майже не згаряє. Одно з тих дерев, що лежить на земли і має майже на 2 стопи грубу кору, так випалене в серединї, що їздець на кони може в'їхати до него аж на 50 метрів далеко і не потребує анї трошки схилити ся.

Дерево Секвої єсть червонаве і мягке та відзначає ся тим, що анї не гниє анї хробак єго не точить. Оно давало би знаменитий материял до всего, як би не то, що єго дуже трудно зрубати і обробити. А мимо того взяли ся були американьскі спекулянти й до него, аж правительство остаточно заказало їх рубати. Доси вишукано яких 50 гаїв, в котрих росте Секвоя, а правительство зробило їх народним майном. Послїднє мамутове дерево зрубано в 1903, а оно дало 2222 гранних метрів зовсїм здорового дерева. Яку масу дерева може дати Секвоя, можна зміркувати із слїдуючого приміру: Найбільше із всїх теперішних мамутових дерев єсть одно, назване „Генерал Шермен". Оно доходить до 100 метрів висоти, має сподом 33 метрів а у висоті 25 метрів також і 25 метрів обему. Отже обчислено, що то дерево дало би 2000 гранних метрів дерева. Як би з того материялу наробити стовпів телеґрафічних, високих на 8 метрів а грубих в промірі на 12 центиметрів і зложити один за другим, то довгота всїх разом виносила би 100 кільометрів. Всїх тих стовпів вистало би, щоби з них зробити телеґрафічну лїнію з Берлина аж до Петербурга. З одного старого мамутового дерева можна би нарізати тілько тертиць, грубих на 2 центиметри, що можна би ними обвести цїлий Відень разом з єго передмістями парканом, високим на 2 метри.

Кількож лїт може бути тим калїфорнійским велитам? Один Американець пише з одушевленєм о них: Здойміть капелюх перед ними! Они стояли вже тодї, коли копано тоту цистерну, в котру братя Йосифа вкинули єго, заким ще продали єго в неволю до Египту; птицї гнїздили ся на їх галузю, коли ще Греки бігали дикі і голі як колись Індияни в долинї Йоземіті; они витягали свої руки до борби з вітрами ще тодї, коли Ісус Навин приказав сонцю станути! А може то пересада? В 1902 р. зрубано одну Секвою, з котрої проф. Бумпус казав зробити для музея в Чікаґо кружок, вирізаний в тім місци з дерева, де оно мало в промірі 5 метрів і 60 центиметрів; дерево то мало в обємі кругло 17 метрів а було 92 метрів високе. Кружок той був на 1 м. і 20 центиметрів грубий, а коли єго зважено, то він важив 50 тон. Він казав єго добре вигладити і по річних слоях на нїм обчислив, що дерево зачало рости вже в 550 роцї по Христї а в часї відкритя Америки мало вже 4 метри в обемі. По річних слоях тих дерев обчислено, що декотрі з них пережили вже 4000 а навіть 6000 до 8000 лїт!

Мамутові дерева, що належать до четинних дерев, мають зі всїх найменші шишки, бо всего ледви на 5 центиметрів довгі а в них буває 150 до 200 зерен, котрі доспівають аж в третім роцї. І дивне диво: з тих зерен не ростут вже нові дерева! Мамутові дерева призначені вже на то, щоби вигинули.

Сонце добре припікало, коли ми з тих лїсів виїхали знов на пусту рівнину. Вкриті грубою верствою пороху приїхали ми утомлені до Реймонд і всїли там до Пульманового спального ваґона, а за годину поїхали до Беренди. Тут переночували ми а рано приїхав поїзд і забрав нас з ваґоном до Сакраменто.

Новинки.

Львів, дня 21-го мая 1906.

— **Станиславівский епископ** Преосьв. Григорий Хомишин виїхав до Риму, а по повороті удасть ся зараз на духовні місиї, котрі буде переводити до половини червия, відтак удасть ся до половини серпня на відпочинок і в наслідок того не буде в тім часі нікого приймати.

— **Іменованя.** Третим шкільним інспектором окружним для міста Львова іменований Михайло Новосельский, проф. гімн. з Кракова. — Судовими канцелїстами іменовані вислужені підофіцири: Роман Витошиньский для Жабна і І. Матушкевич для Жмигорода. — На лїкарскім виділї львівского унїверситету іменовано д-ра В. Мазуркевича асистентом при катедрі фармакольоґії і фармакоґнозиї, а слухачку медицини Наталію Горовицівну демонстраторкою при катедрі патольоґічної анатомії.

— **Перенесеня.** Гал. Дирекция почт і телєґрафів перенесла почтових асистентів: Казим. Ганушу з Бохнї і Фр. Бавера з Рави рускої до Львова.

— **Віно.** Н. Намістник надав віно в квоті 240 корон з фондациї дра Ів. Фріда, ім. архикнягинї Ґізелї, Юлїї з Максимовичів Цінковій, сироті по селяньскім господарю, Дмитрі Максимовичу з Рудна, в повітї львівскім, котра в цьвітни с. р. віддала ся за Мариїна Цінка, селянина з Рудна.

— **Дирекция ц. к. кадетскої школи у Львові** оповіщує: Приняте аспірантів на перший рік ц. і к. школи кадетів для піхоти у Львові наступить з початком року шкільного у вересни 1906/7 с. р. Приняте аспірантів на II. або на III. рік послїдує лиш виїмково. Услівя принятя на перший рік слїдуючі: а) австрийске, взглядно угорске або босн.-герцеґовиньске горожаньство; б) фізичне уздібненє до войскового вихованя; в) вік що найменше 14 лїт і не переступаючий лїт 17 (1-го вересня в роцї принятя); г) укінченє що найменше з достаточним поступом чотирох низших кляс школи реальної або гімназиї, причім не зважає ся на недостаточний поступ в язиках латиньскім і грецкім. Абсольвенти, котрі що найменше з вдоволяючим (добрим) поступом укінчили на підставі розпорядженя ц. к. міністерства просьвіти з дня 26 червня 1903 р. ч. 22.502, оснований і зі школами виділовими получений курс науковий, на котрім язики німецкий і француский а також альґебра суть предметами обовязковими, можуть бути на пробу приняті до вступного іспиту на перший рік. Крім сего мусять аспіранти зложити в кадетскій школї вступний іспит. д) Зложенє оплати шкільної, а то: 24 корон річно за синів офіцирів в чинній службі і на пенсиї, войскових душпастирів евангелицкого, греко-католицкого і греко-всхідного віроісповіданя, вкінци войскових урядників; 160 корон річно за синів гажистів в резерві, цивільних урядників державних і урядників ц. і к. Двора, відтак державних слуг і слуг ц. і к. Двора; 300 корон річно за синів всїх инших горожан. Оплату шкільну належить зложити в двох ратах з гори: та оплата обіймає всї кошти за виживленє, одежу, науку і шкільні підручники. е) вдоволяюче обичайне поведенє. Просьби о приняте до кадетскої школи після взірця, поміщеного в Aufnahms-Bedingungen (услівя принятя), мають свояки аспірантів внести просто до команди кадетскої школи найпізнїйше до 15 серпня (найпізнїйше по укінченю шкільного року в школах середних). Друковані потрібні услівя принятя (Aufnahms-Bedingungen) в нїмецкім і польскім язицї можна дістати в команді кадетскої школи за ціну 40 с. від штуки.

— **З Тернополя** пишуть: Орґанїзує ся прогулька в гори для учеників рускої гімназиї в Тернополи. На метї огляненє краси природи на шляху Яремче-Ворохта і вихід на Ребровач. Родичі не повинні валишити сеї нагоди, а подбати, аби їх дїти взяли в сїй прогульці участь. Прогулька відбуде ся в Зелені сьвята.

— **Дрібні вісти.** В Микушовицях коло Бялої, згоріла оногди вечером фабрика мотузя Рудольфа Вагнера. Огонь, як здогадують ся, був підложений. — Одинайцятьлїтний Антін Томчак син дозорця дому при ул. Красицких ч. 10 у Львові, вийшовши ще перед тиждием з дому своїх родичів, зник від того часу без слїду.

— **Крадїж в почтовім урядї.** В почтовім урядї в Плугові коло Золочева украдено сими днями з пачки, висланої з Кракова до Плугова, золотий годинник, а рівночасно зник з Плугова почтовий помічник Дмитро Бродзиньский. Повідомлено сейчас о крадежи власти, а онoгди арештувала полїция Бродзиньского в Кракові. Бродзиньский признав ся до крадежи.

— **Буря.** З Сянока доносять до одної краківскої часописи: В четвер о годинї 2-ій по полудни зірвала ся в Сяноцї страшна буря. В наслїдок хмаролому вода залила цїлу Посаду Ольхівску. Рух в фабрицї ваґонів здержаний, бо в робітнях стоїть вода. Зелїзничий шлях стоїть також під водою.

— **Намірене самоубийство.** В каменици при ул. Коперника ч. 4 у Львові хотїла відобрати собі житє в пятницю по полудни 18-лїтна служниця Фр. Кнеш, заживши більшу скількість якоїсь кислоти. Стация ратункова, виполокавши їй жолудок, відставила єї до шпиталя. Причиною намїреного самоубийства мала бути нещастна любов.

— **Смерть 13 осіб від грому.** В доповненю онoгдашної телєґрафічної вісти про ту нещасну пригоду подаємо близші подробиці за Dziennik-ом Cieszyńsk-им: Страшна буря лютила ся тут дня 17 с. м. Саме відбував ся в місцевости Конякові коло Тїшина по полудни похорон комірника Матія Фарного. Коли похорон вже кінчив ся, затягнуло ся небо чорними хмарами, полив ся дощ, зірвав ся вітер, на сьвітї аж потемнїло. Темноту роз'яснювали від часу до близкавки, а громи сїяли довкола тревогу і знищенє. Люди, що брали участь в похоронї, почали скоро хоронити ся до каплиці, котра в той спосіб скоро заповнила ся. Всї стояли стовплені один побіч другого. Нараз серед безнастанного гуку громів заяснїло над наляканою громадкою людий, роздав ся один найстрашнїйший гук і немов би смерть з косою перелетїла по каплици. Всї присутні упали на землю. Був то удар грому — в своїх наслїдках страшний. Коли буря минула, піднесло ся кількох, але 13 осіб полишало ся в спокою, заснули на віки.

Телеґрами.

Будапешт 21 мая. Є. В. Цїсар прибув тут в недїлю о цїв до 8 год. вечером. Улиції були переповнені публикою, котра з одушевленєм витала Монарха. На замку дожидав Монарха Архикн. Йосиф.

Рим 21 мая. Король конферував в справі кризи з Фіналїм, Джолїттім і Ґалльом.

Льондон 21 мая. Observer заперечує донесеня Standard-а о переговорах в справі анґлїйско-російского порозуміня. Безпосередних переговорів анї давнїйше анї тепер не було.

Будапешт 21 мая. Партия Кошута ухвалила вчера одноголосно вибрати президентом палати послів Юлїя Юста, один віцепрезидент має бути вибраний з партиї народної, другий з партиї конституцийно.

Есканаба (Мічіґен, Спол. Держ.) 21 мая. Внаслідок пожежі лїсів згоріло до тла сїм сіл а кілька инших в части. Єсть обава, що при тім згинуло богато людий.

Париж 21 мая. Вчера відбуло ся в цілім краю 151 тіснїйших виборів. О скілько доси звістно, вибрано 55 социялїстичних радикалів, 28 радикалів, 24 републиканів з лївици і 22 сполучених социялїстів.

Париж 21 мая. Доси звістний вислїд 155 виборів тіснїйших; републиканцї зискали 140 мандатів. Між иншими вибрані адвокат Ляборі і радикал Рейнаш.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·55	„ Тухлї (15/6 до 30/9), Сколього (1/5 до 30/9)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скалат (на Підзамче)
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скалат (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8·55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля (1/5 до 30/9), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скалат
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всяк[і] инші білети, ілюстровані провідники, роз[]клади їзди і т. п. можна набувати цїлий ден[ь] в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).